

og navnlig i de sidste Maaned af Saisonen have givet et større Gjennemsnitsudbytte end 1000 Stkr. pr. Baad, og saaledes langtfra vise nogen Tilbagegang i Østersbankernes Størrelse.

Af kasserede Undermaalsøsters, der ere hidførte af Fiskerne til Hovedoplagsstedet i Struer og der ere blevne ubsondrede af Fangsten under Optællingen og Afleveringen, ere 131,600 Stkr. i Overensstemmelse med vor Skrivelse af 18de September f. A. blevne udlagte i Løbet af Saisonen udfør den vestlige Side af Banken Nr. 39 ved Gammellund af Baadfører Jens Lind af Nykjøbing, med Undtagelse af 12,500 Stkr., som den 14de September f. A. bleve udseilede og udlagte af Forskiffer N. Lauritzen af Struer, og 10,000 Stkr., som den 30te April d. A. bleve udseilede og udlagte af Østersfisker S. P. Jensen, da Lauritzen dengang var beskæftiget med andet Arbejde og Baadfører Jens Lind var syg og sengeliggende og desuden netop havde solgt sit Fartøj.

Af Østersfisker er i April Maaned blevet udlagt efter Kontrolens Anvisning paa den vestlige Del af Banken Nr. 39 et Antal af ca. 280,000 Stkr. for at danne Fundament for en mulig ny Bank.

Af Korsfisk er ilandbragt af Struerfiskerne ca. 22,328 Stkr., af Nykjøbingfiskerne ca. 96,869 Stkr., af Skarumfiskerne ca. 39,750 Stkr. og af Thistedfiskerne ca. 15,935 Stkr., altsaa ialt ca. 174,882 Stkr., hvilke derefter ere blevne tilintetgjorte. Dette betydelige Antal skyldes fornemlig de forskjellige Præmier, som vi have udsat for de Fiskere, der have ilandbragt det største Antal. Da det muligvis vil kunne have en Interesse for det høje Ministerium at erfare, i hvilket Omfang Korsfiskene findes i de forskjellige Østersdistrikter af Limfjorden, tillade vi os at meddele, at medens tre Struerfiskere og en Thistedfisker, der have tilveiebragt de fleste af disse Østersfisker, kun have naaet et Antal af resp. 3,895, 3,608, 2,931 og 3,005, findes to Nykjøbingfiskere og en Skarumfisker at have ilandbragt resp. 16,280, 12,800 og 9,150 Stkr., og det fremgaar saaledes heraf, at Bankerne i Livs Bredning og i de dertil grændsende Farvande, paa hvilke Fiskerne fra de 2 sidstnævnte Steder hovedsageligen strabe, maa anses for at være mest ubsatte for Korsfiskenes skadelige Indflydelse.

Østersfiskernes Kvalitet har i den Del af Saisonen, der falder før Vinteren begynder, gjennemgaaende været særdeles god, men efter den Tid og navnlig i Slutningen af Marts og i hele April Maaned lod Østersfiskernes Holdbarhed meget tilbage at ønske. Uagtet Østerserne fandtes fede, kraftige og af et smukt Udseende, og uagtet stor Omhu blev anvendt under deres Opbevaring i vore Bassiner, og intet Individ blev pakket i Lønder til Forsendelse uden at være underkastet gjentagne Undersøgelser, viste det sig dog meget hyppigt, at Østerserne ikke kunde udholde en længere Transport og bleve bedærvede, hvorover mange og desværre berettigede Klager indløb til os. Da Dødeligheden i vore Bassiner i de nævnte 2 Maaned desuden tiltog i en forbausende Grad og næsten androg et lige saa stort Antal, som der af denne Grund blev kasseret under hele forrige Saison, anser vi det rigtigst i April Maaned at indskrænke Skrabningen til det absolut Nødvendige til den daglige Forbrug, af hvilken Grund vi heller ikke havde nogen Beholdning ved Skrabningstidens Ophør, og naar det Antal af 350,000 Stkr., der atter er blevet udlagt, og som udelukkende er blevet skrabet i April Maaned, fradrages det i bemeldte Maaned ialt fiskede Antal af 1,048,160 Stkr., bliver der kun 698,160 Stkr. Salgsøsters tilbage, altsaa et langt ringere Kvantum, end vi ellers have kunnet disponere over i den tilsvarende Maaned af de forudgaaende Saisoner. Grunden til den ovenomtalte ringe Holdbarhed maa vistnok fornemlig tilskrives det alfor ferse Band, som der imod Sedvane har været i Limfjorden i hele dette Foraar, og som formentlig er foranlediget dels ved den ringe Strømning, der har kunnet finde Sted under den faste Is, hvormed Limfjorden i saa lang Tid var belagt i afvigte Vinter, og dels de vedholdende østlige Vinde, som senere, efterat Isen brød op, forhindrede det stærkere saltholdige Band fra Vesterhavet i at strømme ind i Fjorden gennem Thyborøn Kanal. Vi antage imidlertid, at den rigelige Tilstrømning af Saltvand, der senere har fundet Sted, nu har haft en heldig Indflydelse paa Østersbestanden, saa at hin Ulempe kun har været af en forbigaaende Natur og ikke vil kunne spores, naar den nye Saison begynder med den 1ste September d. A.

Den lange og temmelig strenge Vinter, som vi have haft i afvigte Saison, og som kun blev afbrudt i nogen Tid ved det baade i Januar og Februar Maaned indtraadte Løveir, der enkelte Dage befriede mindre Dele af Fjorden saameget for Is, at en partiel Skrabning kunde foretages, har selvfølgelig i høi Grad maattet forringe baade Fangstudbyttet og Fiskernes Fortjeneste, og af de 242 Dage, i hvilke Saisonen varede, maatte Skrabningen derfor fuldstændig standse i omtrent 80 Dage, hvorfor Antallet af de affatte Østers har været omtrent 2 Millioner mindre end i forrige Saison. Det er navnlig Nykjøbing- og Skarumfiskerne, som — paa Grund af de smaa, aabne, tilbørlige Baade, de benytte, og som gjør det